

SOI DOG

มีนาคม 2563

post

ถ้าคุณอยากไปได้เร็ว ไปคนเดียว
ถ้าคุณอยากไปได้ไกล ไปด้วยกัน

ผลกระทบชอยดีอกจาก
โควิด 19

U.8

“ป๊อบบี้”

ดอกไม้แสนสวยบินไป
เม่งบานที่บ้านใหม่ในเท็กซัส

U.2

เรื่องเล่าจากสาวนักอุปถัมภ์:
การพูดคุยกับ

คุณก๊อบ

U.18

โรงเรียนที่
เนเธอร์แลนด์
ระดมทุนเพื่อวิลเบอร์
สำหรับน้องหมา

U.26

U.16

กลุ่มผู้ช่วยเหลือสัตว์ร่วม
มือกับชอยดีอกสร้าง
เมืองพิทยาที่ติงว่าเดิม

U.24

ไต่ถามลาบลิบ : พูสนิบสนุนใจดี
ของชอยดีอกทำเพอร์นิเจอร์
ให้สำหรับแมวเหมียว

U.46

แค่หนึ่งยังไม่เพียงพอ :
ลาเมียนินไปพบเอลฟ์
ที่ฮิวสตัน

www.soidog.org

“ป๊อบบี้”

ดอกไม้แสนสวยบินไป
เบ่งบานที่บ้านใหม่ในเก๊กซัส

Kerrie Thompson, Poppy's adopter

เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ เบลค สามีของฉันและฉันตัดสินใจกันแล้วว่านี่เป็นเวลาที่เหมาะสมที่จะช่วยเหลือสุนัขเพิ่มอีกสักตัว

ฉันรับอุปการะเจ้าขวัญใจ สุนัขตัวแรกจากซอยตึกมาเมื่อกรกฎาคม 2559 ในตอนนั้นที่เลือกขวัญใจก็เพราะด้วยความเป็นสุนัขแก่อายุ 19 ปีที่อยู่ในช่วงบั้นปลายของชีวิต และก็ยังมึนงงไม่แข็งแรงนักกับขาสามขาและตาเพียงข้างเดียว ประกอบกับสภาพจิตใจที่ดูแย่และหวาดกลัว ฉันซึ่งในขณะนั้นกำลังเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบากของชีวิตและรู้สึกในตอนนั้นเลยว่าถ้าฉันช่วยชีวิตสุนัขสักตัวที่อยู่ในสภาพแย่ไม่ต่างจากตัวฉัน เราจะสามารถช่วยกันและกันได้ และเจ้าขวัญใจก็กลายเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของฉัน มันใช้เวลาร่วมกันกับฉันแค่เพียงสามปีสั้นๆ แต่ช่วงเป็นช่วงเวลาที่มีความหมายเหลือเกิน ถึงแม้ว่าช่วงเวลาที่กำลังจะจากไปเจ้าหมาตัวนี้จะยังคงทุกข์ทรมานจากอาการ PTSD หรือความเครียดรุนแรงจากการเจอเรื่องเลวร้ายในชีวิต ขวัญใจก็ลาโลกไปท่ามกลางความรักที่ไม่มีเงื่อนไขจากฉันและความสุขเท่าที่หมาตัวหนึ่งจะมีได้

ป๊อบบี้ปรับตัวเป็นสมาชิกของบ้านเบลค
และเคอร์รี่แทบจะทันทีที่พวกเขาทั้งสามเจอกัน

การนอนอิง ริงออกกำลัง ไล่ล่า และเล่นกับของเล่น กลายเป็นงานอดิเรกของป๊อบบี้

หลังจากหนึ่งเดือนถัดมา ฉันเดินเล่นในสวนที่บ้าน มันเป็นวันที่สดใสและอากาศดี ลมอ่อนๆพัดโชยมา ต้นไม้และดอกไม้ในสวนก็ต่างปลิวไสวรับลม และทันใดนั้นเองความรู้สึกท่วมท้นก็แทรกขึ้นมาพร้อมกับน้ำตา วันดีดีแบบนี้เป็นช่วงเวลาสุดโปรดของขวัญใจ มันจะชอบนอนแกเลือกกลิ้งในสวนดอกไม้ (มันชอบกลิ้งดอกไม้มาก! ฉันบอกได้เลย) แล้วความรู้สึกก็บอกฉันว่าเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่ฉันควรจะมอบความรักอีกสักครั้งหนึ่ง และรู้สึกได้ว่าขวัญใจก็ยังคอยให้กำลังใจและเชียร์ฉันอย่างร่าเริง ฉันยังจำประโยคที่คุณจอห์น ดัลลีย์พูดกับฉันเมื่อครั้งขวัญใจจากไปได้ชื่นใจว่า “บางครั้งวิธีที่ดีที่สุดในการจดจำเพื่อนขนฟูแสนรักของเรา ก็คือการเปิดใจให้กับเพื่อนขนฟูตัวใหม่” และฉันก็ตัดสินใจโทรหาสามีทันทีว่าต้องการสุนัขจากซอยต๊อ ก ค่าของวันนั้นเราทั้งคู่ก็นั่งสำรวจสุนัขสำหรับอุปการะ และเราก็มาพบกับป๊อบบี้สาวน้อยแสนหวาน ไม่ว่าเรื่องราวที่เธอเจอมาจะเป็นอย่างไรแต่ชื่อของเธอที่เป็นดอกไม้อย่างดอกไม้ป๊อบบี้ ก็เป็นสิ่งที่ทำให้เราไม่ลังเลที่จะเลือกเธอ

ดังนั้นเราจึงขอข้อมูลเพิ่มเติมในทันที โชคดีที่เราผ่านการคัดกรองและได้รับเลือก ซึ่งเราก็เลือกป๊อบบี้ (แน่นอนอยู่แล้ว) มีการสัมภาษณ์หลายครั้งในช่วงหลายสัปดาห์ซึ่งสำหรับเรารู้สึกเหมือนใช้เวลาทั้งชีวิตเลยทีเดียวเนื่องจากเขตเวลาที่แตกต่างกันระหว่างที่พวกเราอยู่และประเทศไทย พวกเราเคยผ่านขั้นตอนเหล่านี้มาแล้วครั้งหนึ่ง และก็เข้าใจการทำงานที่ต้องระมัดระวังและรัดกุมในการหาบ้านใหม่ให้แก่สุนัขของซอยต๊อ ก หลังจากนั้นพวกเราตั้งตารอคอยอาสาสมัครที่พาป๊อบบี้ขนส่งผ่านเครื่องบินมาที่แท็กซัส เราก็ไม่แน่ใจนักว่าใช้เวลานานแค่ไหนแต่ระหว่างที่รอก็ได้รับข้อความที่ทำให้พวกเราอุ่นใจเป็นอย่างมากจากผู้อำนวยความสะดวกเข้ามาถึงชุมชนจากซอยต๊อ กที่อเมริกา ไม่กี่วันก่อนวันครบรอบวันแต่งงานของฉันกับเบลค เธอได้ดูวิดีโอรำลึกถึงขวัญใจและรู้เรื่องราวของป๊อบบี้ และยื่นขอเสนอให้ฉันใช้ไมล์สะสมของเธอในการบินไปรับป๊อบบี้ด้วยตัวเอง ฉันตอบทันทีว่าสิ่งนี้มันมากเกินไปในการทำเพื่อฉัน แต่เธอก็พูดต่อมาในสิ่งที่ทำให้ฉันปฏิเสธไม่ได้เลย นั่นก็คือเธอแนะนำให้ฉันเป็นอาสาสมัครที่พาสุนัขขนส่งมาที่อเมริกาด้วยเลยในครั้งนี่ แล้วฉันจะบอกปัดได้อย่างไรกัน! นี่เป็นของขวัญวันครบรอบแต่งงานที่ดีที่สุดของเราทั้งคู่

ป๊อบบี้เมื่อครั้งถูกนำตัวส่งมาที่ ซอยต๊อ กเมื่อเดือนเมษายน 2562

ในวันที่ 29 ธันวาคม ฉันก็บินจากฮิวสตันไปยังภูเก็ต หลังจากสามสัปดาห์ผ่านไปฉันก็กำลังเดินทางไปยังมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย มันเป็นเรื่องเหลือเชื่อมากที่สิ่งนี้เกิดขึ้นกับฉัน ครึ่งล่าสุดที่ฉันมาที่ภูเก็ตคือเมื่อปี 2558 ซึ่งน่าเสียดายจริงๆ ที่ตอนนั้นฉันยังไม่รู้จักอะไรเกี่ยวกับซอยดอกเลย และเมื่อฉันมาถึงก็ได้รับการต้อนรับที่ทักทายจากอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่หน้าที่แรกที่ฉันก็รู้สึกเหมือนฉันรู้จักกับทุกคนที่นี่ ฉันพูดจริงๆเลยว่าวัฒนธรรมหรือความเป็นครอบครัวแบบนี้แหละ ที่ทำให้ฉันกับเบลคตัดสินใจที่จะรับสุนัขตัวที่สองจากซอยดอก เมื่อตอนขวัญใจจากไป พวกเราได้กำลังใจอย่างล้นหลามแบบที่ไม่เคยคาดคิดว่าจะได้รับ พวกเราทุกคนที่เป็นผู้สนับสนุนของซอยดอกจะเข้าใจกันดีว่าเราต่างมีสายใยความผูกพันที่แสนวิเศษระหว่างผู้คนที่มิใช่สัตว์เหมือนกันและหน้าที่ที่ฉันได้พบกันปีบปีก็ถึงกับพูดไม่ออกไปเลย มันเป็นหมาที่สวยงามและลักษณะดีมากทีเดียว ทันใดนั้นเราทั้งคู่ก็ต่างตกหลุมรักกันทันที ฉันรู้ว่าว่าปีบปีเหมาะที่สุด และแล้วก็ถึงวันที่เราทั้งคู่ต้องออกเดินทาง วันนั้นมีการขนส่งสุนัขทั้งหมด 3 ตัว ปีบปี วิทนีย์ และลินอส พวกเราโบกมือ (ส่ายหาง) ลาผู้คนที่ซอยดอก กลุ่มคนที่ฉันจะไม่ลืม (เจ้าสามตัวนี่ก็น่าจะคิดเหมือนกันกับฉัน)

เมื่อเราเดินทางกันมาถึงฮิวสตัน กลุ่มพันธมิตรช่วยเหลือสำหรับวิทนีย์และลินอสก็มาถึงพร้อมกับเบลค เราพาปีบปีขึ้นรถ จี๊ปของพวกเราและขับออกไปในช่วงพระอาทิตย์ตกพอดี เราทั้งสามเข้ากันได้ดีในเวลาอันรวดเร็วราวกับว่าพวกเราอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวมานานแสนนาน ปีบปีขึ้นขอบที่จะนอนใกล้ๆเรา เล่นกับของเล่นซึ่งขึ้นโปรดนั้นเป็นตุ๊กตาระวอกที่ส่งเสียงได้ กระโดดขึ้นไปรอบบนเตียงเพื่อรอเข้านอนพร้อมเรา ซอบหอมแก้มเรา วิ่งเล่น ทั้งหมดนี้เป็นเพียงส่วนเล็กๆเท่านั้น

ปีบปีเป็นหมาที่น่ารักสุดๆ ขณะเดียวกันก็สุขภาพอ่อนแอและเชื่อฟังเราทั้งคู่ ฉันบอกได้เลยว่าฉันดีใจอย่างมากที่ได้รับโอกาสในชีวิตเมื่อครั้งถูกนำตัวไปที่ซอยดอก ขณะที่ฉันกำลังเขียนเรื่องราวเหล่านี้ ปีบปีก็นอนม้วนตัวอยู่บนขาของฉันที่ปลายเตียง มันปรับตัวเร็วมากจริงๆกว่าที่เราคาดไว้ นี่เป็นเวลาเพียงแค่วันที่สี่หลังจากที่เธอเดินทางมาถึง ตอนนี้ฉันตื่นเต้นมากกับชีวิตข้างหน้าที่มีปีบปีเป็นส่วนหนึ่งด้วย ขอขอบคุณแทนหมาทุกตัวที่ได้พบเจอกันเรื่องมหัศจรรย์ที่เปลี่ยนชีวิตอย่างเช่นปีบปี

เคอร์รี่กับสุนัขตัวโปรด "ขวัญใจ"

ถ้าอุปการะไม่ได้ ลองอุปถัมภ์ดูก่อน และถ้าอุปถัมภ์ไม่ได้ ก็ให้สปอนเซอร์แทน
ถ้าสปอนเซอร์ไม่ได้ ลองเป็นอาสาสมัคร และถ้าคุณเป็นอาสาสมัครไม่ได้ บริจาคแทนก็ได้
ท้ายที่สุดถ้าบริจาคก็ยังไม่ใช่ทางเลือกของคุณ โปรดให้ความรู้และกระจายต่อบอกแก่
คนอื่นๆ ต่อไปให้มากที่สุด

ผลกระทบชอยด็อกจาก โควิด 19

Sam McElroy

การอุบัติและการแพร่ระบาดอย่างต่อเนื่องของโควิด 19 ทำให้เกิดความปั่นป่วนโกลาหลกันไปทั่วโลก แน่ใจว่าองค์กรไม่แสวงผลกำไรนั้นได้รับผลกระทบที่หนักหน่วง ภารกิจของเราในการที่จะเยียวยาความทุกข์ของสุนัขและแมวนั้นก็กำลังอยู่ในบททดสอบที่ยิ่งใหญ่ นับตั้งแต่เหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิในปี พ.ศ.2547

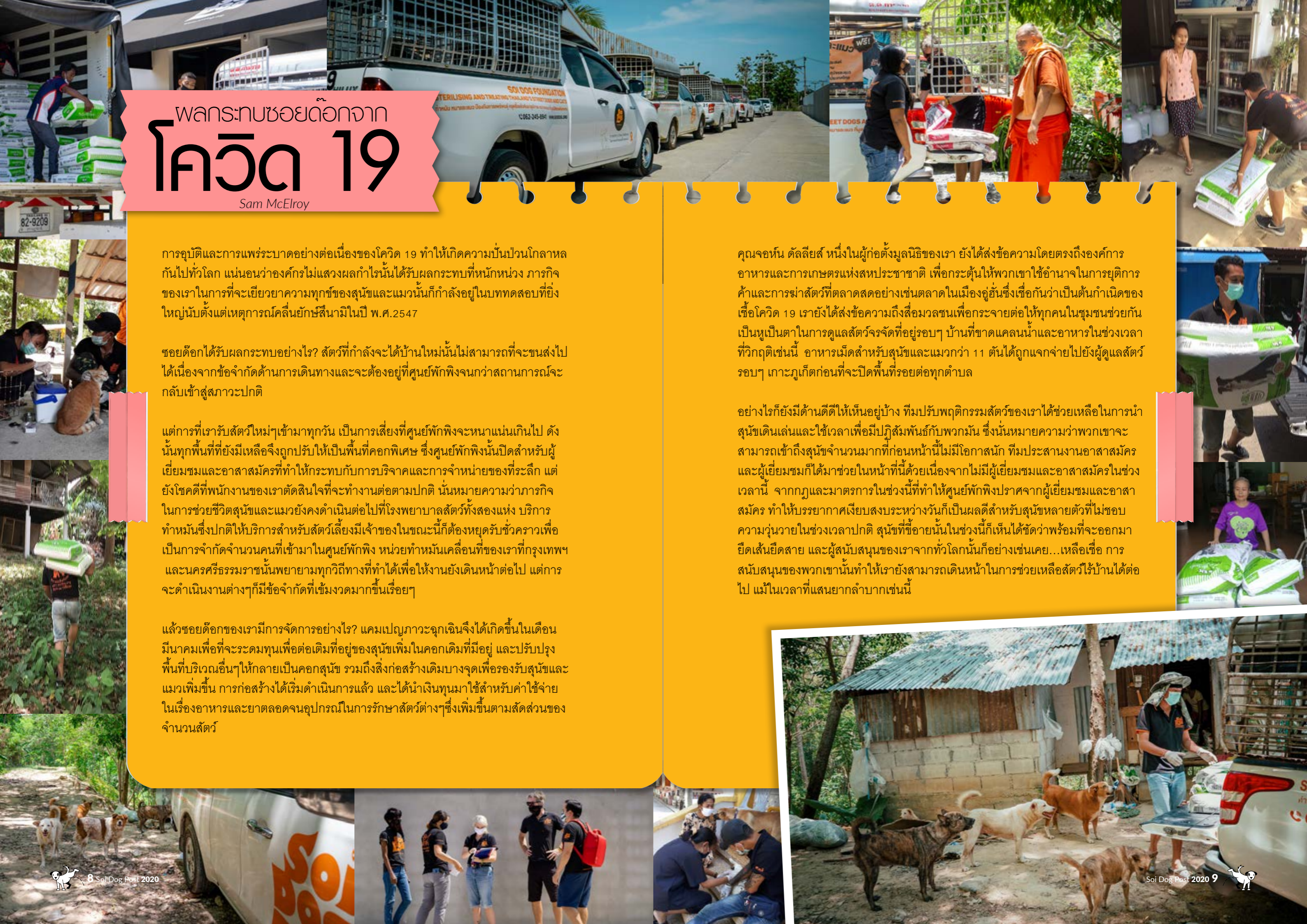
ชอยด็อกได้รับผลกระทบอย่างไร? สัตว์ที่กำลังจะได้บ้านใหม่นั้นไม่สามารถที่จะขนส่งไปได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านการเดินทางและจะต้องอยู่ที่ศูนย์พักพิงจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่สภาวะปกติ

แต่การที่เราได้รับสัตว์ใหม่ๆเข้ามาทุกวัน เป็นการเสี่ยงที่ศูนย์พักพิงจะหนาแน่นเกินไป ดังนั้นทุกพื้นที่ที่ยังมีเหลือจึงถูกปรับให้เป็นพื้นที่คอกพิเศษ ซึ่งศูนย์พักพิงนั้นปิดสำหรับผู้เยี่ยมชมและอาสาสมัครที่ทำให้กระทบกับการบริจาคและการจำหน่ายของที่ระลึก แต่ยังคงคิดถึงพนักงานของเราตัดสินใจที่จะทำงานต่อตามปกติ นั่นหมายความว่าภารกิจในการช่วยชีวิตสุนัขและแมวยังคงดำเนินต่อไปที่โรงพยาบาลสัตว์ทั้งสองแห่ง บริการทำหมันซึ่งปกติให้บริการสำหรับสัตว์เลี้ยงมีเจ้าของในขณะนี้ก็ต้องหยุดรับชั่วคราวเพื่อเป็นการจำกัดจำนวนคนที่เข้ามาในศูนย์พักพิง หน่วยทำหมันเคลื่อนที่ของเราที่กรุงเทพฯ และนครศรีธรรมราชนั้นพยายามทุกวิถีทางที่ทำได้เพื่อให้งานยังเดินหน้าต่อไป แต่การจะดำเนินงานต่างๆก็มีข้อจำกัดที่เข้มงวดมากขึ้นเรื่อยๆ

แล้วชอยด็อกของเรามีการจัดการอย่างไร? แคมเปญภาวะฉุกเฉินจึงได้เกิดขึ้นในเดือนมีนาคมเพื่อที่จะระดมทุนเพื่อต่อเติมที่อยู่ของสุนัขเพิ่มในคอกเดิมที่มีอยู่ และปรับปรุงพื้นที่บริเวณอื่นๆให้กลายเป็นคอกสุนัข รวมถึงสิ่งก่อสร้างเดิมบางจุดเพื่อรองรับสุนัขและแมวเพิ่มขึ้น การก่อสร้างได้เริ่มดำเนินการแล้ว และได้นำเงินทุนมาใช้สำหรับค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหารและยาตลอดจนอุปกรณ์ในการรักษาสัตว์ต่างๆซึ่งเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของจำนวนสัตว์

คุณจอห์น ดัลลีย์ส หนึ่งในผู้ก่อตั้งมูลนิธิของเรา ยังได้ส่งข้อความโดยตรงถึงองค์กรอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ เพื่อกระตุ้นให้พวกเขาใช้อำนาจในการยุติการค้าและการฆ่าสัตว์ที่ตลาดสดอย่างเช่นตลาดในเมืองอุ๋นซึ่งเชื่อกันว่าเป็นต้นกำเนิดของเชื้อโควิด 19 เรายังได้ส่งข้อความถึงสื่อมวลชนเพื่อกระจายต่อให้ทุกคนในชุมชนช่วยกันเป็นหูเป็นตาในการดูแลสัตว์จรจัดที่อยู่รอบๆ บ้านที่ขาดแคลนน้ำและอาหารในช่วงเวลาที่วิกฤติเช่นนี้ อาหารเม็ดสำหรับสุนัขและแมวกว่า 11 ตันได้ถูกแจกจ่ายไปยังผู้ดูแลสัตว์รอบๆ เกาะภูเก็ตก่อนที่จะปิดพื้นที่รอยต่อทุกตำบล

อย่างไรก็ยังมีด้านดีดีให้เห็นอยู่บ้าง ทีมปรับพฤติกรรมสัตว์ของเราได้ช่วยเหลือในการนำสุนัขเดินเล่นและใช้เวลาเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับพวกมัน ซึ่งนั่นหมายความว่าพวกเขาจะสามารถเข้าถึงสุนัขจำนวนมากที่ก่อนหน้านี้ไม่มีโอกาสสักที ทีมประสานงานอาสาสมัครและผู้เยี่ยมชมก็ได้มาช่วยในหน้าที่นี้ด้วยเนื่องจากไม่มีผู้เยี่ยมชมและอาสาสมัครในช่วงเวลานี้ จากกฎและมาตรการในช่วงนี้ทำให้ศูนย์พักพิงปราศจากผู้เยี่ยมชมและอาสาสมัคร ทำให้บรรยากาศเงียบสงบระหว่างวันก็เป็นผลดีสำหรับสุนัขหลายตัวที่ไม่ชอบความวุ่นวายในช่วงเวลาปกติ สุนัขที่ขี้อายนั้นในช่วงนี้ก็เห็นได้ชัดว่าพร้อมที่จะออกมายืดเส้นยืดสาย และผู้สนับสนุนของเราจากทั่วโลกนั้นก็อย่างเช่นเคย...เหลือเชื่อ การสนับสนุนของพวกเขานั้นทำให้เรายังสามารถเดินหน้าในการช่วยเหลือสัตว์ไว้บ้านได้ต่อไป แม้ในเวลาที่แสนยากลำบากเช่นนี้

เพื่อเป็นการรำลึกถึง คุณสุทัศน์ พรัดเมือง

Sam McElroy

มีข่าวเศร้าจากสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นบ้านของคุณสุทัศน์ พรัดเมือง พนักงานกู้ภัยสัตว์ของชอยด์ด็อก ได้จากไปอย่างสงบเมื่อวันที่ 3 ธันวาคมที่ผ่านมา คุณสุทัศน์ทำงานในส่วนของคลินิกเคลื่อนที่ที่นครศรีธรรมราชซึ่งจะเป็นสถานที่ที่เราจะระลึกถึงคุณงามความดีของเขาที่ได้ทำให้ตลอดไป คุณเป็น คุณจอย และคุณพลอยเป็นตัวแทนจากพวกเราชาวชอยด์ด็อกทุกคนเพื่อไปร่วมพิธีและส่งคุณสุทัศน์ให้ไปสู่ภพภูมิที่ดี พวกเราขอส่งความปรารถนาดีไปยังครอบครัว ขอให้พวกเขาเข้มแข็งและเดินหน้ากับชีวิตต่อไป

คุณเกล

อาสาผู้นำพาลมเย็นสดใส จากดูไบมาชอยด์ด็อก

Josie Marsh

เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา พวกเราโชคดีมากที่เดียวที่ได้คุณเกล ทอลแลนด์ มาเป็นอาสาสมัครที่ชอยด์ด็อกเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ก่อนที่จะบินมาภูเก็ต คุณเกลได้ระดมทุนให้กับชอยด์ด็อกผ่านโครงการ JustGiving ซึ่งสามารถระดมทุนได้จำนวนถึง 9,122 ปอนด์ หรือราวๆ 343,300 บาทเลยทีเดียว! จำนวนเงินบริจาคที่น่ายินดีนี้มาจากระยะเวลาในการระดมทุนเพียงหกสัปดาห์ จากผู้ใจบุญที่ร่วมบริจาค 126 คน คุณเกล ซึ่งอาศัยอยู่ที่ดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ กับสุนัขของเธอสองตัว เจ้ามอนติ และ เจ้าคาร์โล (ตั้งตามชื่อเมืองอันโด่งดังในโมนาโก) ซึ่งได้มาเป็นอาสาสมัครที่ชอยด์ด็อกเป็นครั้งแรก พวกเราต้องขอขอบคุณในแรงกายแรงใจของเธอ และความตั้งใจของเธอในการช่วยระดมทุนให้กับเราอีกด้วย

แสงแดดสายลมและพวกเรา: คริสต์มาสที่น่าจดจำ ของชอยด์็อก

Nicole Bellamy

คริสต์มาสที่ชอยด์็อกนั้นออกจะแตกต่างจากที่อื่น ๆ ซักหน่อย ความสนุกสนานและอบอุ่นในช่วงเวลาของการอยู่ร่วมกันกับครอบครัวที่เรารักนี้ พวกเราแบ่งปันมันทั้งหมดให้กับเด็ก ๆ สองขา สามขา และสี่ขาที่ชอยด์็อก

กิจกรรมแสนหรรษาเริ่มต้นเมื่ออาสาสมัครเดินทางมาถึงศูนย์พักพิง ต่อแถวกันลงรถสองแถวโดยคาดไม่ถึงว่ามีเตรียมการสุดพิเศษจากทีมอาสาสมัครรอไว้แล้วเพื่อเซอร์ไพรส์พวกเขา (หมาๆก็เซอร์ไพรส์ด้วยเช่นกัน) และพวกเขาก็รู้ต่อนั่นเองว่าวันนี้คือวันสุดพิเศษที่เราจะพาหมาๆที่ได้รับเลือกไปเดินเล่นรับลมที่หาดไม้ขาวที่แสนสุขสงบ

เจ้าแบล็คแพนเตอร์สนุกกับการทำน้ำสาดกระจาย

สุนัขที่โชคดีทั้งสิบตัวถูกใส่สายจูงและแต่งองค์ทรงเครื่องด้วยเสื้อผ้าสไตล์คริสต์มาสเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศ มากกว่าครึ่งที่กำลังจะได้สัมผัสชีวิตนอกศูนย์พักพิงเป็นครั้งแรก และพวกมันก็ดูตื่นเต้นกันมาก สายหางไปมาและหูลู่ลมอย่างร่าเริง

เมื่อลงจากรถสองแถว หมาๆทั้งหลายก็ดูงงๆและไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ก็ใช้เวลาไม่นาน ความตื่นเต้นก็เข้ามาแทนที่หลังจากที่ได้สัมผัสทรายนุ่มๆและลมทะเลเค็มๆที่พัดตีหน้าอย่างสดชื่น พวกมันชอบขยาดกันมาก! ใครจะอยากได้คริสต์มาสธรรมดาๆในเมื่อเราสามารถใช้เวลาในเทศกาลนี้กับหมาๆได้ดวงอาทิตย์ที่สดใสได้

มีคำถามหนึ่งที่ไม่มีความตอบว่าใครที่มีช่วงเวลาที่ดีกว่ากันระหว่างสุนัขหรืออาสาสมัคร เพราะแยกไม่ออกเลยจริงๆ!

คริสต์มาสนั้นมีความหมายบางอย่างกับทุกๆคน แต่สำหรับคริสต์มาสครั้งนี้มันช่างยิ่งใหญ่และมีความหมายมากมายเหลือเกินสำหรับบรรดาสุนัขไร้บ้านเหล่านี้ ของขวัญที่เรามอบให้พวกเขาคือความรัก ความสุข และการเมตตาเล็กๆตลอดทั้งวัน นี่เป็นอีกหนึ่งคริสต์มาสที่น่าจดจำจริงๆ

กลุ่มผู้ช่วยเหลือสัตว์

ร่วมมือกับชอยต็อกสร้างเมือง พิทยาทิตย์ที่ดึกว่าเดิม

Chutima Srisawang

ในเดือนธันวาคม นายฟอลโก ดูเว ชาวต่างชาติที่รักสุนัขและอาศัยอยู่ที่พิทยา ร่วมมือกับนายสัตวแพทย์ขวัญชัย ชัยปลื้ม ซึ่งเป็นอาสาสมัครดูแลและทำหมันให้แก่สุนัขจรจัดในพื้นที่มาหลายปี จัดงานเลี้ยงขอบคุณและจัดเวิร์คช็อปสำหรับผู้ช่วยเหลือสุนัขในชุมชนและผู้ดูแลสัตว์ที่ร้านอาหารอากัส พิทยา

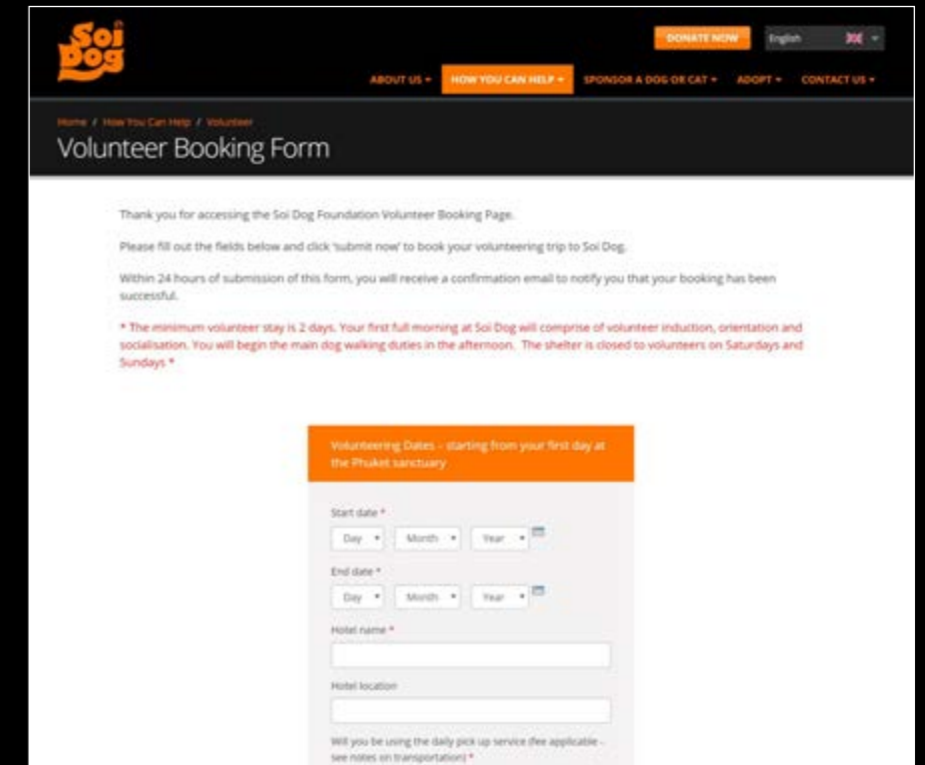
ชอยต็อกได้รับเชิญไปร่วมงานนี้ ซึ่งเราได้พูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์และรายงานความคืบหน้าของโครงการทำหมันสุนัขในพิทยา รวมถึงได้แนะนำเทคนิคในการจับสัตว์ที่ได้ผล และถูกต้อง ปลอดภัยกับคนและสัตว์ หัวข้อในการเวิร์คช็อปอื่น ๆ ที่เป็นที่น่าสนใจเช่น โรคพิษสุนัขบ้า และกระบวนการ CNVR วัตถุประสงค์ของงานนี้เพื่อให้กลุ่มผู้ช่วยเหลือสัตว์เหล่านี้มีองค์ความรู้ที่ถูกต้องและสามารถเป็นกระบอกเสียงเพื่อกระจายข้อมูลต่อได้ในชุมชน

สุนัขกว่า 3,800 ตัวได้รับการทำหมันที่พิทยานับตั้งแต่โครงการของชอยต็อกเริ่มต้นที่นั่นในเดือนสิงหาคม 2561 ซึ่งเราจะยังคงสนับสนุนต่อไปในปี 2563 นี้ในการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการทำหมันและฉีดวัคซีนให้แก่สุนัขจรจัด 200 ตัวต่อเดือน

เพจใหม่ของอาสาสมัคร พร้อมแล้ว!

Sam McElroy

เดือนธันวาคมที่ผ่านมาหน้าเพจใหม่ของอาสาสมัครพร้อมแล้วสำหรับการใช้งานเป็นครั้งแรก ในชอยต็อกโพสต์ฉบับล่าสุดนั้นเราได้แจ้งให้ทราบที่เราได้ออกแบบฟอร์มสำหรับการจองออนไลน์ในเดือนตุลาคม และสำหรับเพจใหม่นี้ก็รวบรวมข้อมูลทุกอย่างทุกอย่างก่อนที่อาสาสมัครจะตัดสินใจมาร่วมทำงานกันที่ชอยต็อก ในหน้าเพจยังมีปุ่มสำหรับพาคุณไปยังแบบฟอร์มจองออนไลน์ได้ทันทีอีกด้วย

ถึงตอนนี้ก็มีอาสาสมัครมาใช้งานระบบออนไลน์แล้วถึง 250 คน ซึ่งเราตั้งใจออกแบบเพื่อให้การลงทะเบียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และลดเวลาในการลงทะเบียนลง ถึงแม้ว่าคอมพิวเตอร์จะไม่ได้มีประโยชน์ในการดูแลสุนัขและแมว แต่ก็ดีอย่างมากในแง่ที่ทำให้พวกเรามีเวลาไปดูแลสัตว์ของเรามากขึ้นโดยไม่ต้องใช้เวลาไปกับการตอบคำถามและให้ข้อมูลพื้นฐาน เพราะตอนนี้อาสาสมัครของเราสามารถเข้าไปดูข้อมูลด้วยตัวเองได้แล้ว

เยี่ยมชม www.soidog.org/volunteer เพื่อดูฟังก์ชันการทำงานต่างๆ

เรื่องเล่าจากสาวนักอุปถัมภ์: การพูดคุยกับ ^๓ คุณกับ

Dee Nordlander

จากเรื่องราวของคุณแพน ผู้อุปการะบรรดาแมวๆที่นำเสนอไปในคราวที่แล้ว ครึ่งนี้เป็นเรื่องราวของคุณกับ ผู้ประสานงานแก่ผู้ให้บริการของมูลนิธิ ที่ดูแลลูกแมววัยเบาะาะมาแล้วราวๆ 70-80 ตัวรวมถึงอุทิศตนดูแลแมวในวาระสุดท้ายของชีวิตหลายต่อหลายตัวในช่วงสามปีที่ผ่าน มา ซึ่งคุณกับบอกกับเราว่า นี่เป็นช่วงปีแห่งของขวัญที่ดีที่สุดในชีวิต

คุณกับรู้ตัวเองตั้งแต่เด็กๆว่าเป็นคนรักและเอ็นดูสัตว์ที่ถูกทอดทิ้ง และเมื่อโตมาก็มักจะนำสุนัขและแมวจรถลับมาบ้าน ถึงกระนั้นก็มีเหตุการณ์สองอย่างที่พลิกชีวิตและทำให้เธอตั้งคำถามกับตัวเองว่าจะสามารถช่วยเหลือสัตว์เหล่านี้ได้ขนาดไหน

เหตุการณ์แรกก็คือตอนที่เธอรับดูแลสุนัขสายพันธุ์แท้ตัวหนึ่งซึ่งถูกทำร้ายและทิ้งโดยเพื่อนของเพื่อนบ้าน ถึงแม้ว่าพ่อแม่จะไม่เห็นด้วย เธอก็ยังยืนยันจะเอามันเข้ามาดูแลและตั้งชื่อว่าพิชซ่า ในตอนนั้นคุณกับยังเป็นเด็กนักเรียนคนหนึ่งซึ่งก็ยอมรับกับเราว่าไม่มีความรู้เกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์เลย ถึงแม้ว่าจะรักและดูแลเจ้าพิชซ่าเป็นอย่างดี แต่ก็รู้ว่าต้องพาไปพบสัตวแพทย์เพื่อฉีดยา และแล้วเวลาก็ผ่านไป 6-7 ปี เจ้าหมาก็ล้มลงด้วยเหงือกที่ขีดและร่างกายที่ดูไร้ชีวิต คุณกับก็รีบพามันไปที่คลินิกทันที แต่ก็สายไปเสียแล้ว เจ้าพิชซ่าจากไปในอ้อมแขนเธอ ตั้งแต่นั้นมาเธอก็ลังเลจากกับตัวเองว่าจะไม่เลี้ยงสัตว์อีกแล้ว

คุณกับผู้ซึ่งมักจะเอ็นดูสัตว์อยู่เสมอ

หลังจากผ่านไปหกเดือน คุณก็ก็ได้เจอกับเหตุการณ์ครั้งที่สองซึ่งทุกวันนี้หากนึกถึงมันก็ยังอดผวาไม่ได้ เธอดูแลคอยให้อาหารลูกแมวที่อยู่รอบๆละแวกบ้าน และมักจะวางชามอาหารไว้บริเวณนอกรั้วบ้านเพื่อให้แมวมากินกันตามสะดวก และก็เกิดเรื่องน่าเศร้าขึ้นเมื่อมีใครสักคนวางยาพิษในอาหารแมว ถึงแม้ว่าจะเสียใจมากแค่ไหนแต่คุณก็คิดว่านี่ไม่ใช่ความผิดของเธอ ถึงแม้ว่าจะพบเจอแต่เรื่องเศร้าใจ แต่ก็ไม่ได้หยุดความตั้งใจในการช่วยเหลือสุนัขและแมวจรของเธอแต่อย่างใด

หลังจากเรียนจบ เธอก็เหมือนบัณฑิตทั่วไปที่หาสมัครงานตามที่ต้องการ และก็ไม่ได้คิดเกี่ยวกับสัตว์จรมากนัก ถึงแม้ว่าลึกๆจะรู้ตัวเองว่าอยากทำงานเพื่อช่วยเหลือสัตว์ โดยเฉพาะสัตว์ที่ไร้คนดูแล ในที่สุดเมื่อต้นปี 2560 เธอก็สมัครงานที่ชอยด็อกในส่วนของฟ้อนท์ออฟฟิศ และก็ได้เริ่มทำงานที่นี่ เธอรู้สึกได้ทันทีว่าเธอเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่และเป็นที่นี่ที่เธอควรจะอยู่

หนึ่งปีผ่านไปสำหรับการทำงานของเธอที่ชอยด็อก คุณแป้น (kitten lady) มีบรรดาลูกแมวในความดูแลมากมายจนดูแลไม่ไหวดั้นไม่ไหว ดังนั้นหลังจากการประชุมกันในทีม พนักงานในฟ้อนท์ออฟฟิศจึงตัดสินใจร่วมกันว่าจะช่วยแบ่งเบาลูกแมวมาดูแลด้วย และเมื่อมีคำขออุปถัมภ์ลูกแมวเข้ามา คุณก็มักจะขออาสาเสมอ เธอมักจะดูแลลูกแมวเกิดใหม่ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่พวกมันแสนบอบบางและไม่มีแม่คอยดูแล บางครั้งเธอยังต้องนำน้ำเกลือพร้อมเสาจจากชอยด็อกกลับบ้านเพื่อแมวเหล่านี้ ชีวิตของเธอทำให้การดูแลลูกแมวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทั้งช่วงเวลากินอาหาร เวลานอนและเวลาเข้าห้องน้ำของเหมียวเหมียว เธอกลายเป็นคนละเอียดรอบคอบที่ต้องคอยตรวจดูว่าทำทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือยังเพื่อให้แน่ใจว่าลูกแมวปลอดภัยดี เวลาที่ยากลำบากและเศร้าที่สุดคือเมื่อเธอสูญเสียลูกแมวไปจากอาการป่วยหรือไวรัสในแมว แต่ช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดก็คือตอนที่เธอสามารถส่งคืนลูกแมวลับมาที่ศูนย์พักพิงและแน่ใจว่าพวกมันแข็งแรงดีและพร้อมสำหรับบ้านใหม่

กอดกันกับชอยแคท "ไม่ใจจิง"

เจ้าเพิ่มโชคและเพิ่มทรัพย์ แมวที่คุณกับให้การช่วยเหลือไว้

ไม่ใช่เพียงแค่เธอจะรับอุปถัมภ์ลูกแมวด้วยตัวเอง เธอยังคอยมองหาคนที่พร้อมจะมาเป็นผู้อุปถัมภ์แบบเธอด้วยเช่นกัน และก็เป็นเรื่องที่ดีมากเพราะชอยด็อกนั้นปรารถนาให้บรรดาสัตว์ได้ไปอยู่กับคนในชุมชนมากขึ้นเนื่องจากพื้นที่ของศูนย์พักพิงที่จำกัด และเธอยังมักจะคอยสังเกตดูหากมีใครที่พาแมวมาเพื่อทำหมันก็มักจะเอ่ยปากชวนให้มาเป็นผู้อุปถัมภ์ด้วยกันและแถมทำยาชอยด็อกยีนดีที่จะช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉินและยินดีตอบคำถามข้อสงสัยทุกอย่าง คุณกับมักจะเน้นย้ำเสมอว่าการอุปถัมภ์ไม่ใช่การรับเลี้ยงถาวร เมื่อแมวสุขภาพแข็งแรงก็ให้นำมาเพื่อทำหมัน และจากนั้นอาจจะอยู่ที่ศูนย์พักพิงหรือกลับไปยังสถานที่ที่เรารับมันมาหากว่าบริเวณนั้นมีผู้ดูแลสัตว์ในชุมชนอยู่

เมื่อถามว่าอะไรเป็นสิ่งที่คุณได้เรียนรู้จากการเป็นพ่อแม่อุปถัมภ์ คุณกับบอกกับเราว่าเธออยากจะทำสองสิ่งด้วยกัน อย่างแรกเลยคือ ในการดูแลสัตว์เราต้องมีความรู้ เราต้องแน่ใจก่อนว่าเรามีความรู้มากเพียงพอที่จะสามารถรับมือกับชีวิตของสุนัขหรือแมวได้ แต่ความรักอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ยังต้องรวมไปถึงการดูแลทางการแพทย์อย่างเช่น การให้วัคซีนตามกำหนด การทำหมัน การป้องกันพวกเค้าจากโรคระบาดต่างๆ เช่น พยาธิหนอนหัวใจ หมัดเห็บ และปัญหาผิวหนังต่างๆ อย่างที่สองก็คือ ถ้าคุณเข้ามาที่ชอยด็อก ไม่อยากให้เป็นแค่พาสัตว์มาเพื่อทำหมันเท่านั้นแต่อยากให้อ่านรู้และเปิดใจที่จะช่วยเหลือสัตว์จรรอบๆ ตัวคุณด้วย เพราะท้ายที่สุดแล้ว มนุษย์และสัตว์ทุกตัวมีสิทธิในการใช้ชีวิตอยู่ในโลกใบนี้เท่าเทียมกัน

คุณกับยังได้รับเลี้ยงแมวสองตัว เจ้าเพิ่มโชคกับเจ้าเพิ่มทรัพย์ ซึ่งเธอได้ช่วยชีวิตมันไว้ตอนที่มันยังเด็กๆ จากท้องถนนที่มีรถวิ่งกันขวักไขว่ เธอเล่าเพิ่มเติมว่าพวกมันเป็นแมวที่สีไม่สวยเป็นที่นิยมและดูแลแล้วคงจะหาบ้านได้ยาก ด้วยเหตุผลนี้บวกกับความรู้สึกผูกพันจากการช่วยพวกมันจากท้องถนนมา ทำให้เธอตัดสินใจว่าถึงเวลาแล้วที่จะกลับไปเป็นแม่แมวอีกครั้งหนึ่งในตอนนี้เธอก็ยังคงมุ่งมั่นช่วยเหลือสุนัขและแมวจรจัดอย่างเต็มที่และทำมาโดยตลอด เราขอเป็นกำลังใจให้คุณกับยึดมั่นในการช่วยเหลือชีวิตน้อยๆ เหล่านี้ต่อไป

ไต่เวลาลับเล็บ : ผู้สนับสนุนใจดีของชอยดีอก ทำเฟอร์นิเจอร์ให้ สำหรับแมวเหมียว

Amy Bryant

หากคุณเดินไปสำรวจบ้านแมวเร็ว ๆ นี้ คุณจะไม่แปลกใจถ้าได้ยินเสียงแซก ๆ จากเจ้าแมวที่แสนมีความสุขของเราที่กำลังทดสอบต้นไม้สำหรับลับเล็บว่ามีประสิทธิภาพดีพอหรือยัง

อุปกรณ์สำหรับลับเล็บนี้ถูกสร้างและได้รับบริจาคจากคุณมาร์คัส แองเลอร์ ผู้สนับสนุนชอยดีอกซึ่งเป็นทาสแมวและเป็นนักไตรกีฬาสมัครเล่นจากสวิสเซอร์แลนด์ ซึ่งจะบินมาที่ภูเก็ตเป็นครั้งคราวเพื่อฝึกซ้อม

ชายผู้รักแมวนี้ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างต้นไม้ลับเล็บหลังจากที่เขาได้เดินชมในศูนย์พักพิงเมื่อครั้งมาเยือนภูเก็ตทีล่าสุด เขาต้องการที่จะบริจาคอะไรสักอย่างหนึ่งที่เขาจะสามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงได้โดยทันที ดังนั้นเขาจึงเริ่มเก็บท่อนไม้ พรหมเช็ดเท้าและเชือก และรวบรวมเพื่อสร้างผลงานที่บริเวณหลังห้องคลังสินค้าของเรา นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่คุณมาร์คัสทำเฟอร์นิเจอร์ให้แมวด้วยตัวเอง แต่เขายังเคยสร้างคอนโดแมวให้สำหรับแมวเหมียวแสนรักทั้งสองตัวที่บ้านอีกด้วย

การนำต้นไม้เหล่านี้เข้าไปไว้ในห้องแมวแต่ละห้องนั้นเป็นเรื่องบันเทิงสายตาอย่างมาก แมวบางตัวมาฝนเล็บ บ้างก็มาปีนปาย หรือขี้เกียจหน่อยก็ปีนขึ้นไปนอนบนยอดไม้เพื่อชมวิว แต่บอกได้เลยว่าแมวทุกตัวชอบต้นไม้นี้มาก แม้แต่แมวที่เรื่องมากที่สุดก็ยังยอมให้ผ่าน คุณมาร์คัสเป็นหนึ่งในผู้สนับสนุนของเราที่ทำให้เห็นว่า ชอยดีอกนั้นช่างแสนโชคดีที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ใจดีและยังมีความคิดสร้างสรรค์ ต้องขอขอบคุณคุณมาร์คัสและเราหวังให้เขาโชคดีในการแข่งขันไตรกีฬาคนเหล็กในเดือนมีนาคมนี้

คุณมาร์คัสกำลังติดตั้งใจ
กับงานชิ้นเอก (บน)
ชอยแคทของเรา "นีโอโน"
กำลังตรวจงาน (ล่าง)

โรงเรียนที่ เนเธอร์แลนด์ ระดมทุนเพื่อวิลเบอร์ สำหรับน้องหมา

Nayomi Gunarathna

เมื่อเร็วๆ นี้ น้องๆนักเรียนจากโรงเรียน Onze Lieve Vrouwenlyceum Breda จากเนเธอร์แลนด์ระดมทุนให้กับมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยและสามารถรวบรวมเงินได้จำนวน 732.55 ยูโร หรือราวๆ 24,645 บาท

อาสาสมัครชาวดัตช์และผู้ประสานงานสำนักงานการศึกษาของซอยด็อกที่เนเธอร์แลนด์มอบเช็คให้แก่คุณแซม ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการของเราเมื่อครั้งที่เธอมาเยี่ยมศูนย์พักพิงในเดือนมกราคมที่ผ่านมา

เงินก้อนนี้จะนำไปใช้สำหรับการจัดทำรถเข็นสำหรับน้องหมาสุดพิเศษของเรา ทั้งสองตัว กูลิโกะ และ คามาโล กูลิโกะอยู่ที่ซอยด็อกมาเกือบๆสองปีครึ่ง ซึ่งก่อนหน้านั้นมันถูกรถชนมาในสภาพที่กระดูกเชิงกรานและขาหัก โดยผู้ที่ขับรถชนก็ไม่ได้รับผิดชอบหรือสนใจชีวิตเจ้าหมาแต่อย่างใด

สิ่งที่ยากที่สุดในการฟื้นฟูของกูลิโกะไม่ใช่ร่างกายแต่เป็นจิตใจ มันต้องเรียนรู้และค่อยๆปรับตัวให้สามารถไว้วางใจคนแปลกหน้าได้อีกครั้ง ซึ่งจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหากได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่คุณเคยด้วยเท่านั้น ดังนั้นมันจึงเป็นการยาก

กูลิโกะนั้นมีพัฒนาการในทางที่ดีมาก และจะดีได้มากยิ่งขึ้นเมื่อเธอได้ใช้วิลแชร์

ที่จะหาบ้านอันอบอุ่นให้แก่กุลิโกะ นอกเหนือจากการรักษาร่างกายแล้วนั้น ระหว่างที่อยู่ที่ซอยตอกเจ้าหมายังได้รับการปรับพฤติกรรมอีกด้วย ซึ่งทีมปรับพฤติกรรมสัตว์ของเราทำงานกันอย่างแข็งขันเพื่อให้กุลิโกะดีวันดีคืน จนกระทั่งมันก็เริ่มค่อยๆที่จะเข้าหาคนแปลกหน้ามากขึ้น ความน่ารักสดใสของสาวน้อยขนสีขาวยิ่งกำลังรอวันเวลาที่จะได้แสดงให้ทุกคนเห็น พวกเราทุกคนหวังว่าถ้าได้วีลแชร์เมื่อไหร่ กุลิโกะจะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเช่นหมาปกติทั่วๆไปและเห็นว่าโลกใบนี้ช่างแสนน่าอยู่ไปอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนคามาลोनั้นแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง มันไม่มีปัญหาในการเข้าหาและเล่นกับผู้คนที่พบเจอ มีคนเห็นคามาลอนเมื่อครั้งยังอายุเพียงประมาณหนึ่งปีครึ่ง เดินลากขาหลังไปมาอย่างน่าสงสารอยู่ถนนเลียบชายหาด ขาของมันนั้นบาดเจ็บอย่างสาหัสจนทำให้มันไม่สามารถเดินตามปกติได้ โชคดีที่การผ่าตัดและการกายภาพบำบัดนั้นสามารถช่วยสร้างมวลกล้ามเนื้อได้ ในตอนนี้เจ้าหมาสามารถที่จะรับน้ำหนักขาได้บ้างและพยายามที่จะเดินด้วยตัวเองได้สัก 4-5 ก้าว และเพื่อที่จะให้คามาลอนมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ มันจึงจำเป็นอย่างมากที่ต้องมีวีลแชร์สักอัน

ต้องขอขอบคุณจากใจสำหรับกลุ่มนักเรียนจาก Onze Lieve Vrouwenlyceum Breda การช่วยเหลือของพวกคุณในครั้งนี้จะสามารถเปลี่ยนชีวิตสุนัขที่น่าสงสารและสมควรได้รับโอกาสนี้ได้อย่างแน่นอน

รากไม้แห่งการ ช่วยเหลือสัตว์ แตกกิ่งก้านแล้ว!

Sam McElroy

เดือนธันวาคมที่ผ่านมา เราได้ต้อนรับผู้มาเยือนคนหนึ่ง
ซึ่งออกจะแตกต่างจากแขกทั่วไปสักหน่อย

คุณไรอัน ทรี นักดนตรีและนักเคลื่อนไหวเพื่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับสัตว์จาก
อเมริกา เดินทางมาที่ซอยตอกในวันคริสต์มาสและได้เข้าร่วมทริปหาดไม้ขาว
กับสุนัขที่โชคดีทั้งสิบตัวและอาสาสมัครของเรา

อ่านมาเท่านี้คงจะรู้สึกว่าคุณไรอันก็ไม่มีอะไรแตกต่างจากผู้เยี่ยมชมอื่นๆ
แต่เรากำลังจะบอกคุณว่าเขาขั้บรถมากับน้องหมาของเขา เจ้าริกซี่
จากรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกามายังประเทศไทย!

จุดมุ่งหมายในการเดินทางของเขาก็คือ เพื่อสร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิ
และสวัสดิภาพสัตว์ ซึ่งคุณไรอันก็ได้สนับสนุนหน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไร
หลายแห่งในการทำภารกิจครั้งนี้

รถของเขาเคลื่อนออกจากรัฐแอริโซนาในเดือนกรกฎาคม ปี 2562 จากสถิติ
ล่าสุดที่เดินทางมา 220 วัน เขาได้แวะลิตูเนีย มองโกเลีย และประเทศจีนอีกด้วย

ขอขอบคุณ คุณไรอัน ที่มาเยือนภูเก็ต และสร้างเครือข่ายกับเรา
เพื่อการร่วมมือกันต่อไปในอนาคต

ติดตามเพื่อให้กำลังใจและชมการผจญภัย
ของคุณไรอันกับเจ้าริกซี่ได้ที่ @ryantreefoundation

สำนักงานการศึกษา ของชอยต็อก มุ่งไปไกลขึ้นอีก

Nayomi Gunarathna

จุดเริ่มต้นมาจากคุณแอนเรียเก คลาสเสน ผู้สนับสนุนของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยจากเนเธอร์แลนด์ ที่นำพาให้สำนักงานการศึกษาของชอยต็อกเดินไปสู่ทศวรรษใหม่ได้อย่างยั่งยืนตามแบบฉบับที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดแนวทางไว้

ทั้งนี้ก็ตรงกันกับอุดมการณ์ของมูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยเพื่อที่จะทำให้โลกเป็นสถานที่ที่ดีกว่าสำหรับมนุษย์รวมถึงสุนัขและแมวในประเทศไทย ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงจุดเริ่มต้น โครงการนี้ก็มุ่งที่จะร่วมมือกับมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ยูเทรกต์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสถานศึกษาชั้นนำระดับปริญญาขนาดใหญ่ในเนเธอร์แลนด์ โดยการรวมเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติเข้าไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

โครงการนี้ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่มีโอกาสในการพัฒนาตนเองและได้ลองทำกิจกรรมเพื่อรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการเป็นอาสาสมัครในองค์กรอย่างเช่น มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอย และสร้างความเปลี่ยนแปลงต่อโลกใบนี้ด้วยการส่งเสริมสวัสดิภาพสัตว์

การรวมกลุ่มกันของนักเรียนชาวเนเธอร์แลนด์ที่ชอยต็อกนั้นไม่ใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด หลายต่อหลายปีมาแล้วที่โรงเรียนนานาชาติอเมริกันแห่งเมืองเฮกได้ระดมทุนเพื่อชอยต็อก รวมถึงการสร้าง

คุณแอนเรียเก (ขวา) กับนักเรียนและชอยต็อกของเธอ "เซนน่า"

คอกสำหรับสุนัขและโรงพยาบาลแมวหลังแรกของเราที่ภูเก็ต และการสนับสนุนป้ายบิลบอร์ดเพื่อยุติการค้าเนื้อสุนัขในประเทศไทยที่ภาคอีสาน ซึ่งสำนักงานการศึกษาจะยังคงดำเนินการสิ่งเหล่านี้ต่อไปโดยเฉพาะโครงการข้างต้นที่มุ่งมั่นจะขยายเครือข่ายความร่วมมือไปยังมหาวิทยาลัยอื่นๆรวมถึงโรงเรียนทั่วทั้งเนเธอร์แลนด์

ลองมาอ่านความรู้สึกของนักเรียนบางส่วนที่ได้ร่วมโครงการกับสำนักงานการศึกษาของชอยด็อกกัน “เหตุผลที่ฉันช่วยสนับสนุนให้ชอยด็อกเติบโตที่เนเธอร์แลนด์ก็เพราะว่า ในช่วงฤดูร้อนปี 2562 ฉันได้ไปเห็นชีวิตของสัตว์จรด้วยตัวเองที่สาธารณรัฐโดมินิกัน มันแย่มากจริงๆที่ได้เห็นสุนัขและแมวทนทุกข์ทรมานเพราะพวกเขาไม่มีอาหารเพียงพอและไม่มีใครดูแล ฉันก็ถามตัวเองในตอนนั้นเลยว่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร ซึ่งก็เป็นจังหวะที่ชอยด็อกมีโปรแกรมเกียรตินิยมที่ม.ยูเทรกต์ หลังจากได้พูดคุยกับคุณแอนริย์เกฉันก็รู้ทันทีว่าชอยด็อกนี่แหละคือสิ่งที่ฉันมองหาอยู่สำหรับการช่วยเหลือสัตว์จรที่นั่น” จูเลีย เดเรนโก อายุ 22 ปี นักศึกษาศาสาธุกิจสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ยูเทรกต์ “พวกเราจะช่วยกันหาเงินเพื่อช่วยน้องหมาที่โดนทอดทิ้งและถูกทำร้าย ด้วยการทำโปสเตอร์ ถ้าเรารวบรวมเงินได้เมื่อไหร่เราจะส่งไปที่ชอยด็อก ซึ่งเค้าสามารถเอาเงินไปซื้อบ้านหมา ขนมของหมา และก็ปลดคอกพวกมันได้ด้วย” คายาและมารีเยก นักเรียนอายุ 13 ปีจากยูเทรกต์ “เราเลือกชอยด็อกเป็นโครงการรายปีของเรา เพราะว่าที่เนเธอร์แลนด์มันข้างเป็นสถานที่ที่สวยงามมาก มีจุดสวยๆมากมายที่รอให้ค้นพบ เด็กๆจะมาเที่ยวกับพ่อแม่ซึ่ง

ส่วนใหญ่ก็จะมาในจุดที่นักท่องเที่ยวมาๆกัน ได้เห็นแต่สิ่งสวยงามๆและด้านดีของเมือง ดังนั้นพวกเขาจะจินตนาการไม่ออกหรอกว่าชีวิตของสัตว์จรข้างถนนนั้นมันข้างแสนแตกต่างจากสัตว์เลี้ยงที่พวกเรามี การได้มาเห็นปัญหาและรับรู้ว่ามีสัตว์ที่กำลังทุกข์ทรมานอยู่นั้น และพยายามช่วยเหลือมันมันข้างเป็นเรื่องที่ดีจนน่าอัศจรรย์ถ้าคุณถามฉันนะ” ซารา ลอวีจเสน ครูจากโรงเรียน Onze Lieve Vrouwenlyceum Breda

จริงอย่างที่เนลสัน แมนเดลากล่าวไว้ “การศึกษาเป็นอาวุธที่ทรงพลังที่สุดที่คุณจะใช้มันในการเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้ได้” และนั่นก็รวมไปถึงเปลี่ยนแปลงชีวิตของสัตว์ซึ่งอาศัยอยู่บนโลกเดียวกับมนุษย์เช่นพวกเรา

พวกเราศรัทธาในสิ่งที่คุณแอนริย์เกและทีมที่เนเธอร์แลนด์ทำไว้และพยายามที่จะทำต่อไป เราขอภาวนาให้พวกเขาประสบความสำเร็จในโครงการเหล่านี้ สามารถสร้างการตระหนักรู้และเผยแพร่เจตนาของชอยด็อกต่อไปยังเด็กๆรุ่นใหม่ที่นี่เนเธอร์แลนด์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

บอกต่อเรื่องราวของชอยด็อกให้ไปไกลขึ้น

ในที่สุด “คาร์ฮัส”

ก็ได้อยู่ในที่ที่คู่ควรกับเขาสักที!

Amy Bryant

คาร์ฮัสไม่ได้เป็นหมา “ชอยด็อก” แบบที่คุณจะพบเห็นได้ทั่วไปใน ศูนย์พักพิง การที่เจ้าอลาสกัน มาลามิวท์สายพันธุ์แท้ตัวเบิ้มเดิน ทางมาที่ไทยอย่างไรมัน ยังคงเป็นปริศนา แต่เจ้าหมาก็มาที่ชอยด็อก ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2559 โดยนักท่องเที่ยวซึ่งพบมันมีโซ่ คล้องและถูกทิ้งอยู่ที่ร้านคาร์ิมทาง

ด้วยหุ่นใหญ่ล่ำบึก ตาสีทองเป็นประกายและขนหนาฟูฟ่อง คาร์ฮัสก็เอากันอยู่อย่างสบายใจในใจพนักงาน อาสาสมัครและผู้สนับสนุนชอยด็อกจากทั่วโลก มันยังเป็นที่รักของชาวต่างชาติสองท่านที่อาศัยอยู่ภูเก็ต คุณอีทเทอร์ และคุณจอนห์ โกว ซึ่งรับมันเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวในเดือนสิงหาคมปีที่แล้ว อย่างไรก็ตาม ในไม่นานพวกเขาก็ค้นพบว่า คาร์ฮัสไม่ควรอยู่ในที่ๆสภาพอากาศร้อนชื้นอบอ้าวเช่นในประเทศไทยเลย และถึงเวลาแล้วที่ต้องพาเจ้าหมายักษ์ไปอยู่ในที่ที่อากาศเย็นสบาย ซึ่งมันควรจะได้อยู่ตั้งแต่แรก

คาร์ฮัสจากเมืองร้อนอย่างประเทศไทย
สู่อากาศหนาวเย็นในแคนาดา

คู่สามีภรรยาติดต่อชอยด็อกมาในเดือนธันวาคมสำหรับการช่วยเหลือนำคาร์ฮัสไปที่รัฐแอลเบอร์ตา แคนาดา ซึ่งส่วนใหญ่พวกเขาจะใช้เวลาอยู่ที่นั่น ซึ่งการเตรียมขนส่งสุนัขน้ำหนักกว่า 40 กิโลกรัมก็ไม่ใช่เรื่องง่ายนัก ต้องขอบคุณผู้ประสานงานด้านการขนส่งของเราที่ทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้นจริง และคาร์ฮัสก็บินไปแล้วเรียบร้อยในเดือนมกราคมที่ผ่านมา

ในที่สุดก็เจอบ้านที่แท้จริงสักที! คาร์ฮัสใช้เวลาแค่ชั่วข้ามคืนก็ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ทันที

วิ่งเล่นไปบนหิมะ สำนวณบ้านของชาวเอสกีโม และให้ร่างกายของมันที่ถูกสร้างมาเพื่ออากาศหนาวเย็นได้ทำงานอย่างเต็มที่เสียที ไม่มีหมาตัวไหนที่จะมีความสุขท่ามกลางหิมะปุกปุยเท่าหมาอย่าง คาร์ฮัสอีกแล้ว พวกเราทุกคนล้วนดีใจและตื่นเต้นไปกับชีวิตใหม่ของเจ้าอลาสกัน มีความสุขมากๆนะคาร์ฮัส!

แอดพนักงานพุกุ่มเก
กั๊งแรงกายและแรงใจ :

รางวัล พนักงานดีเด่น

สำหรับพี่น้องซอยต๊อก
กั๊งกั๊งเกิดและกรุงเกพๆ

Chutima Srisawang

การเฉลิมฉลองหลังจากการทำงานหนักเป็นความคิดที่ดีเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลที่คึกคักก็จะยิ่งสร้างบรรยากาศของความรื่นเริงแน่นอนว่าซอยต๊อกก็จัดกินเลี้ยงปีใหม่ให้แก่พนักงานทุกคนหลังจากการทำงานอย่างเต็มที่มาตลอดปีทั้งกั๊งเกิดและกรุงเกพๆ ในวันศุกร์ที่ 10 มกราคมที่ผ่านมา เป็นช่วงเวลาของการเล่นเกมจับสลากผู้โชคดีที่ได้ของรางวัลชิ้นใหญ่ และดนตรีสด ซึ่งที่กั๊งเกิดพิเศษมากกว่าซักหน่อยตรงที่มีการแสดงสดๆจากหมอสู ผู้อำนวยการศูนย์พักพิงและคุณแซม ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ และที่ขาดไม่ได้เลยก็คืออาหารอร่อยๆ

หนึ่งในผู้ก่อตั้งมูลนิธิฯ คุณจอห์น ดัลลีย์ส และผู้จัดการชุมชนสัมพันธ์ คุณเน็น กล่าวต้อนรับผู้ร่วมงาน

ก่อนที่เกมแสนสนุกจะเริ่มขึ้น ก็เป็นเวลาของการมอบรางวัลพนักงานดีเด่น และแผนกดีเด่น ให้กับพนักงานของเราที่ทุ่มเททำงานอย่างเต็มที่ตามพันธกิจและวัตถุประสงค์ของมูลนิธิตลอดทั้งปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการโหวตจากเพื่อนๆพนักงานด้วยกัน โดยจะได้รับใบประกาศพร้อมของที่ระลึกสุดพิเศษ และนี่ก็คือรายชื่อผู้รับรางวัลของเรา

รางวัลพนักงานดีเด่น

นายจิรัญญ์ เหลียวตระกูล
หัวหน้าหน่วยกู้ภัยสัตว์ กรุงเทพฯ

นายวิชัญชัย พรจันทรารักษ์
ผู้ประสานงานและผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์พักพิง

นายวศุภ ครอบนพรัตน์
สัตวแพทย์

น.ส.ปิยาภรณ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล

นายเสน่ห์ ประดับเพชร
หัวหน้าหน่วยกู้ภัยสัตว์

น.ส.वलน้อย ตุหรัน
ผู้ประสานงานจัดซื้อและคลังสินค้า

รางวัลเพนกวินดีเด่น

ทีมสัตวแพทย์
(โรงพยาบาล)

ฝ่ายการจัดการ
(ฝ่ายบุคคล, ฝ่ายจัดซื้อ, ฝ่ายบัญชี)

ขอขอบคุณพนักงานทุกคน สำหรับผลงานอันยอดเยี่ยม
ชวยตอกไม้ไม่สามารถทำงานให้สำเร็จได้หากปราศจากพวกเราทุกคน

THE GILL DALLEY SAN

FOR SICK, INJURED AND VULNERA
STREET DOGS AND CATS

โม มนชนก เยียมชมชอยด็อก

Chutima Srisawang

วันสงฆ์ปี 2562 มูลนิธิเพื่อสุนัขในซอยได้ต้อนรับดาราสาวมากความสามารถ โม มนชนก แสงฉายเพียงเพ็ญ ซึ่งเข้ามาที่บ้านไม้ขาวในระหว่างการพักผ่อนสงฆ์ที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งคุณกานต์ ผู้ประสานงานอาสาสมัครก็ได้พาชมพื้นที่โดยรอบและอธิบายการทำงานของชอยด็อก ซึ่งคุณโมมีความสนใจอย่างมาก และได้สนับสนุนด้วยการอุดหนุนสินค้าที่ระลึกของเรา

ฝ่ายการศึกษา โบกมือลาปี 2562 อย่างสวยงาม

Sam McElroy

ฝ่ายการศึกษาของชอยด็อกได้เดินทางไปให้ความรู้กับเยาวชนมาถึงสองเดือนสุดท้ายของปี ซึ่งตลอดทั้งปีได้ทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนต่างๆหลายพื้นที่ และได้เพิ่มการตระหนักรู้เกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์เป็นอย่างมาก โรงเรียนและศูนย์อนุบาลอีกแปดแห่ง เป็นเป้าหมายกลุ่มสงฆ์ทำปีของเดือนพฤศจิกายนและธันวาคมนี้

เด็กๆจากโรงเรียนบ้านคอเอน, โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านถ้ำธนาคาร, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านควนเคียว, โรงเรียนท่าฉัตรไชย, โรงเรียนบ้านในทอน, ศูนย์เด็กเล็กบ้านนาเทาและศูนย์เด็กเล็กบ้านตัวอย่าง ได้รับความรู้เรื่องสวัสดิภาพสัตว์ซึ่งพี่ๆจากทีมการศึกษาไปจัดสอนทั้งที่โรงเรียนหรือศูนย์พักพิงที่ไม้ขาว

โปรแกรมการสอนจะเดินทางต่อไปและขยายวงกว้างในปี 2563 นี้ เด็กๆที่เข้าร่วมโครงการทุกคนล้วนเป็นกำลังสำคัญสำหรับสวัสดิภาพสัตว์ในประเทศไทย

ในปี 2562 ทีมการศึกษาสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์กับเด็กๆช่วงวัย 4 - 12 ปีได้ถึง 7,368 คน

แค่หนึ่งยังไม่เพียงพอ :
ลาเมียบินไปพบแอลพี
ที่อิวสตัน

Nayomi Gunarathna

คำกล่าวที่พวกเราต่างยึดมั่นไว้ในใจ
“เมื่อคุณได้รับสุนัขจากชอยต็อกไป ชีวิตคุณจะยืนยาวไปอีกแสนนาน”

ในปี 2562 นั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของเทอร์รี่และแบรดเมื่อพวกเขากลับมาหลังจาก
ช่วงหยุดพักจากงานอาสาสมัครที่ศูนย์พักพิงและมองหาหมาในชอยต็อกไป
ทั้งคู่อยากได้สุนัขที่รอคอยบ้านมานานและอยู่ในช่วงบั้นปลายของชีวิตหรือมีปัญหา
สุขภาพ เราอาจจะพอจำกันได้จากชอยต็อกโพสต์ฉบับก่อนที่พวกเขาเลือกแอลพี เจ้าพ่อ
แห่งคอก A2 เจ้าของน้ำหนัก 32 ก.ก.ที่ทรงเสน่ห์ แอลพีบินไปที่อเมริกาในเดือนมกราคม
และก็สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว เพราะเขาใช้เวลากับผู้คนที่มาทั้งชีวิต เรื่องราวเหล่านี้
นี้ก็ยังเป็นเรื่องที่เรายังจดจำและประทับใจ

คู่หูหมา ลาเมียและแอลพี

ลาเมียมกับอริยาบถสุดแสนสบายบนโซฟา

แต่เรื่องก็ยังไม่จบเพียงแค่นั้น พวกเราก็ต้องเซอร์ไพรส์อีกเมื่อคุณเทอร์ราติดต่อกลับมาเพื่อแจ้งว่า เธอยินดีที่จะรับเลี้ยงสุนัขจากชอยด็อกเพิ่ม และทั้งคู่ก็เลือกลาเมีย

ลาเมียมาอยู่ที่ชอยด็อกเมื่อเดือนมีนาคมปี 2558 เธอน่าจะถูกทิ้งจากเจ้าของเก่าและมีท่าทางหวาดกลัว หิวโซและทรมาณจากปัญหาผิวหนัง ลาเมียนั้นมีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่น เธอมักจะแสดงความรักเฉพาะกับเจ้าหน้าที่ที่เธอคุ้นเคยและรักที่จะเดินเล่นไปรอบๆ ศูนย์พักพิงกับขงเล่นขึ้นโปรดในปาก ถึงแม้ว่าจะมีอาสาสมัครและผู้คนจำนวนไม่มากที่จะสนใจเธอ และบางครั้งก็เป็นการยากในการดูแลเธอ จึงยิ่งยากไปอีกในการหาบ้านอันอบอุ่นให้กับลาเมีย อีกทั้งความที่เธอเป็นสายพันธุ์พิทบูล สีดำและค่อนข้างขี้อาย

แต่โชคชะตาของเจ้าหมาดำก็เปลี่ยนไป เมื่อเธอได้มาอยู่กับคุณเทอร์รา คุณแบรดและครอบครัวในเดือนตุลาคม 2562 ซึ่งมีเรื่องต่างๆ ให้หมาอย่างเธอเรียนรู้อีกมากมาย “ตอนแรกเธอก็ยังงงๆ ในการปรับตัวให้เข้ากับครอบครัวเรา แต่ในที่สุดเธอก็ทำได้ ที่นี่เธอมีเพื่อนใหม่เป็นชายหนุ่มร่างใหญ่ซึ่งพาเธอไปสำรวจบริเวณรอบๆ บ้านและวิ่งเล่นในพื้นที่ล้อมรั้วขนาดใหญ่ใกล้ๆ กับบ้านของเรา แต่เธอก็ยังมีนิสัยของสาวน้อยขี้อ้อนที่อยากจะนอนซุกพวกเราและต้องการความรักความเอาใจใส่ บางครั้งฉันเห็นลาเมียก็ทำให้ฉันนึกถึงตัวเองอยู่บ้างเหมือนกัน” คุณเทอร์ราเล่าให้เราฟัง

“เราดีใจมากที่มีหมาๆ พวกนี้อยู่ในครอบครัวของเรา การได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของพวกมันไปในทางที่ดีขึ้น และเห็นเค้าเริ่มต้นชีวิตใหม่อีกครั้ง มันเป็นเรื่องที่สร้างแรงบันดาลใจให้เราทั้งคู่เป็นอย่างมากทีเดียว”

ไม่ใช่แค่สร้างแรงบันดาลใจให้ครอบครัวนี้แต่อย่างใด เรื่องราวของเจ้าแอลฟีและลาเมียยังให้แรงบันดาลใจกับพวกเราด้วย และเป็นการพิสูจน์ว่าหมาทุกตัวมีครอบครัวที่รออยู่ แต่บางครั้งมันก็ต้องใช้เวลา

www.soidog.org

The legacy Gill left for the street dogs and cats of Thailand,
who had no-one else to turn to, will live on eternally

Gill Dalley
1959-2017

Like us on Facebook www.facebook.com/SoiDogPageInEnglish
Follow us on Instagram www.instagram.com/SoiDogFoundation
Follow us on Twitter www.twitter.com/@SoiDogPhuket
For Additional Information www.soidog.org